

ved Statens Hjælp kunde lykkes at skaffe dem lidt fast Grund under Fødderne, hvorved der vilde vindes overmaade meget. Den omtalte Forening har i det sidste Aar præmieret nogle og Tresindstyve Tyende, der tages herved ogsaa Hensyn til Tyendets Sparsommelighed, og det viste sig, at de præmierede i de Aar, de havde tjent fast paa et Sted, havde samlet over 15,000 Kr. sammen.

Heller ikke jeg skal komme ind paa at berøre Aarsagerne til de løse Forhold, der muligvis kunne være. Men jeg vilde dog gerne med et Par Ord nedlægge en Protest mod den Omtale, den danske Gaardmandsstand har været Genstand for her i København paa et Møde, en Omtale, som ikke passer med Virkeligheden. Der kan være braadne Kar i alle Lande, det er sikkert nok, der kan være gode Husbonder og slette Husbonder, ganske ligesom det samme er Tilfældet med Tyendet, men naar det i Almindelighed siges, at Gaardmandsstanden behandler sine Folk daarligt, og navnlig saa daarligt, som det er paastaet, vil jeg dog nedlægge en bestemt Protest derimod. Skulde der være nogle, som nære Tvivl derom, skal jeg blot pege paa den Beredvillighed, hvormed Gaardmændene modtage de københavnske Feriebørn, hvorfor Bladene ogsaa rose Gaardmandsstanden, naar Børnene ere vendte tilbage styrkede paa Sjal og Legeme, og for den gode Maade, hvorpaa de i det hele blive modtagne. Jeg tror at turde paastaa, at den Gaardmandsstand, der modtager ganske uvedkommende Børn saa godt, og giver dem en saa god Forplejning, den behandler ikke sine Folk saa daarligt, det kan man trygt gaa ud fra.

I øvrigt skal jeg ogsaa udtale min Tilslutning til Lovforslaget og anbefale det paa det varmeste.

Rottbøll: Naar det ærede Medlem, som først havde Ordet (Johnsen), sagde, at der baade fra Husbondernes og Tyendets Side var Krav om at faa Tyendeloven af 1854 revideret, tror jeg neppe, han har Ret, jeg tror i Virkeligheden, at største Parten af Husbonderne og Tyende ikke kender videre til Tyendeloven og bruger den saa godt som aldrig. Men, naar jeg skulde udtale mig om, hvorvidt der er Trang til en Revision, vil jeg dog give ham fuldstændig Ret i, at en saadan Trang kan være til Stede, uagtet Praksis og Livets Krav i det hele for en stor Del paa en Maade allerede have revideret Tyende-

loven. Man kan sige, at de lige over for Tyendet strikse Bestemmelser, hvoraf der findes enkelte i Tyendeloven, yderst sjældent komme til Anvendelse, vel fordi, som det ogsaa blev udtalt nede i Folketinget, faktisk den største Del af Husbonderne virkelig er humane Folk, til Dels vel ogsaa, fordi den Del, som ikke er human og maaske ogsaa behandler deres Tyende mindre godt, alligevel ere noget ængstelige ved at gaa strengt i Rette med Tyendet, fordi Tilbud af Tyende særlig paa Landet jo er meget sparsomt, og kommer en Husbond først i Miskredit, har han vanskelig ved at faa Tyende. Men om det end saaledes maa indrømmes — forekommer det mig —, at Tyendets Stilling siden Loven af 1854 emanerede, er bleven i høj Grad forbedret, og uagtet en saadan Forbedring antagelig vil blive fortsat, kan man dog absolut ikke deraf slutte, at Loven ikke trænger til Revision, thi det er galt at Loven siger et, og Praksis siger et andet. Og da nu Livet har formet Forholdene anderledes, end Loven forudsætter, tror jeg ogsaa, at man burde se at forme Tyendeloven efter de Krav, som Livet nu stiller. Jeg kan altsaa ganske slutte mig til den Anskuelse, som er kommen frem, at der nedsættes en Kommission til Revision af Tyendeloven. I Modsætning til et æret Medlem i Folketinget, der udtalte sig imod en saadan Kommission og særlig sagde, at han syntes ikke, at vi havde Sagkundskab nok til at besætte en saadan Kommission, maa jeg hævde, at netop i dette Tilfælde forekommer det mig, at Tingene absolut er i Besiddelse af tilstrækkelig Sagkundskab til at behandle dette Spørgsmaal, thi det er jo en Sag, der saa at sige kommer os alle ind paa Livet omtrent hver Dag. Jeg tror derfor, at vi meget godt kunne behandle denne Sag i en Kommission af Parlamentarikere, og dette, at der vælges af de forskellige Partier, kommer efter min Mening ikke til at spille nogen Rolle. — Her er jo kun Tale i Lovforslaget om at nedsætte en Kommission; hvorledes den skal arbejde og hvilke Ændringer jeg eller andre kunde tænke os at foreslaa Kommissionen, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det bliver Kommissionens Opgave. Jeg ser godt de meget store Vanskeligheder, der vil blive, fordi der, som den ærede første Taler (Johnsen) udtalte, staar meget forskelligartede Interesser overfor hinanden. Tyendet ser muligvis sine Interesser fra et meget ensidigt Standpunkt, og ogsaa enkelte af Husbonderne se Sagen fra et ensidigt